

A Korkein Hallinto-oikeus 2004. december 20-i végzésével a Pirkko Marjatta Turpeinen ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-520/04. sz. ügy)

(2005/C 57/32)

(Az eljárás nyelve: finn)

A Korkein Hallinto-oikeus (Finnország) 2004. december 20-i végzésével, amely 2004. december 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Pirkko Marjatta Turpeinen ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korkein Hallinto-oikeus a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az uniós polgároknak a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogára vonatkozó EK 18. cikket, vagy a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásának biztosításáról szóló EK 39. cikket, hogy ezen rendelkezések egyikével vagy mindkettővel ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely szerint az olyan adóköteles nyugdíjra kivetett forrásadó, amelyet egy külföldön lakó, de ebben a tagállamban korlátozott adókötelezettséggel rendelkező személy részére egy korábbi közszolgálati jogviszony alapján ebben az államban fizetnek, bizonyos esetekben meghaladja azt az adót, amelyet az adóalanyra akkor vetnének ki, ha ebben a tagállamban lakna és így teljes körű adókötelezettséggel rendelkezne?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a kereső tevékenységük folytatásával felhagyó munkavállalók és önálló vállalkozók tartózkodási jogáról szóló 90/365/EGK irányelvet⁽¹⁾, hogy azzal ellentétes az 1. kérdésben ismertetett nemzeti szabályozás?

⁽¹⁾ Az 1990. június 28-i 90/365/EGK irányelv, HL L 180., 28.o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset

(C-522/04. sz. ügy)

(2005/C 57/33)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Richard Lyal és Dimitris Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesi-

tési cím: Luxembourg, 2004. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

– mivel a kiegészítő öregségi és korai halál elleni biztosítás munkáltatói befizetéseinek levonását ahhoz a CIR'92 (belga Jövedelemadó Kódex) 59. cikkében előírt feltételhez köti, hogy a befizetéseket Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy egészségpénztár részére teljesítsék;

– mivel a hosszú távú megtakarítás utáni adólevonást, amelyet a CIR'92 145/1. és 145/3. cikkei a kiegészítő öregségi és korai halál elleni biztosításnak a munkabérből a munkáltató közreműködésével levont munkavállalói befizetéseinek számára biztosítanak, ahhoz a feltételhez köti, hogy a befizetéseket Belgiumban letelepedett biztosítótársaság vagy önkéntes egészségpénztár részére teljesítsék;

– mivel a CIR'92 364a. cikkében előírja, hogy ha a CIR'92 34. cikkében meghatározott tőkeösszeget, visszavásárlási értéket és megtakarítási összeget olyan adózónak juttatják vagy fizetik, aki ezt megelőzően lakóhelyét vagy vagyoni érdekeinek központját külföldre helyezte át, a juttatás vagy kifizetés napjának az áthelyezést megelőző napot kell tekintetni, és mivel ezen cikk (2) bekezdésének értelmében a 34. cikk 2. és 3. §-ában írt valamennyi átutalást egy juttatásnak minősítette atekintetben, hogy a CIR'92 270. cikkének megfelelően valamennyi biztosító köteles azon nem belföldi lakosok részére kifizetett tőkeösszegekről és visszavásárlási értékekről számlát vezetni, akik egykor belga illetőségűek voltak, amennyiben ezen összegek részben vagy egészben azon időszak alatt képződtek, amikor az érdekelt belga illetőségű volt, még abban az esetben is, ha a Belgium által kötött kétoldalú adóegyezmények e bevételek adóztatásának jogát a másik szerződő állam részére biztosítják;

– mivel a CIR'92 365b. cikk értelmében megadóztatja a kiegészítő nyugdíjpénztár részére teljesített munkáltatói és munkavállalói befizetésekből képződő tőkeösszegnek vagy visszavásárlási értéknek – azon nyugdíjalap vagy a biztosító társaság által, ahol ezen összegek a kedvezményezettek vagy örököseik javára képződtek –, egy másik, Belgiumon kívüli nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történő átutalását, míg e művelet nem adóköteles, ha a tőkeösszeget és a visszavásárlási értéket egy Belgiumban letelepedett nyugdíjalap vagy a biztosító társaság részére utalják át;

- mivel az Illetékeknek Minősülő Adókról szóló Általános Szabályzat 224/2a. cikke alapján a Belgiumban fiókteleppel nem rendelkező külföldi biztosítók számára előírja, hogy mielőtt Belgiumban szolgáltatást nyújtanának egy Belgiumban lakóhellyel rendelkező felelős képviselőt kell engedélyeztetniük, aki a biztosítási szerződéseket terhelő éves adó, ezek kamatai és a Belgiumban bekövetkező kockázatokra kiterjedő szerződésekhez kapcsolódó bírságok megfizetéséért az állam felé írásban személyesen kötelezettséget vállal;
- a Belga Királyság nem teljesítette az EK-Szerződés 18., 39., 43., és 56. cikkei, az EGT Megállapodás 28., 31., 36., és 40. cikkei és a 2002. november 5-i 2002/83/EK irányelv⁽¹⁾ 5. cikkének 1.§-a és 53. cikkének 2.§-a által történő átdolgozást követően a 1992. november 10-i 92/96/EGK irányelv⁽²⁾ 4. cikke és 11. cikkének 2 §-a alapján fennálló kötelezettségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A belga adórendszernek a szakmai nyugdíjpénztárokra vonatkozó szabályai korlátozzák a szolgáltatásnyújtás szabadságát, a munkavállalók szabad mozgását, a letelepedés szabadságát és a tőke szabad mozgását.

A szolgáltatásnyújtás szabadsága

A szolgáltatásnyújtás szabadságába ütköznek azon adórendelkezések, amelyek a nyugdíjpénztár részére teljesített a munkáltatói és munkavállalói befizetések levonhatóságát a Belgiumban letelepedett szervezetek részére teljesített befizetésekre korlátozzák, kizárva ebből a Belgiumon kívül letelepedett szervezetek részére teljesített befizetéseket.

Más tagállamokban letelepedett társaságok szolgáltatásnyújtásának szabadságát akadályozza az a rendelkezés, amely előírja, hogy a kiegészítő nyugdíjpénztár részére teljesített munkáltatói és munkavállalói befizetésekből képződő tőkeösszeg vagy visszavásárlási érték átutalása adóköteles, amennyiben az egy külföldi nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történik.

Végül pedig aránytalan intézkedésnek kell tekinteni a külföldi biztosító társaságok részére előírt azon általános és abszolút jellegű kötelezettséget, miszerint ki kell jelölniük egy a biztosítási szerződéseket terhelő éves adó megfizetéséért személyesen felelős Belgiumban lakóhellyel rendelkező képviselőt, ami sérti a más tagállamokban letelepedett társaságok szolgáltatásnyújtásának szabadságát. A kötelezettség célja, az adó megfizetésének

biztosítása ugyanis más, kevésbé korlátozó eszközzel is megvalósítható.

A fenti nemzeti rendelkezések ellentétesek az 2002/83/EK irányelv 5. cikkével, amely előírja, hogy valamely tagállamban megszerzett engedély a Közösség egészére érvényes és biztosítja a vállalkozás számára, hogy tevékenységét – akár a letelepedés, akár a szolgáltatásnyújtás szabadságának feltételrendszere keretében – itt folytassa, valamint ezen irányelv 53. cikkének 2. §-val, amely arról rendelkezik, hogy valamennyi tagállam köteles engedélyezni a területén letelepedett biztosító társaságok részére, hogy portfóliójuk egy részét vagy egészét a Közösség területén letelepedett jogosult részére átruházzák.

A munkavállalók szabad mozgása és a letelepedés szabadsága

Azon rendelkezések, amelyek más tagállamokban letelepedett szervezetek részére a munkáltatói befizetések levonását vagy a munkavállalói befizetések utáni adólevonást nem teszik lehetővé, ellentétesek a munkavállalók és az önálló vállalkozóknak az EK Szerződés 39. és 43. cikkei által biztosított szabad mozgásával, mivel azon Belgiumban munkát vállaló munkavállalók, akik egy tagállamban szakmai tevékenységet folytattak és e tagállamban egy szakmai nyugdíjpénztárhoz csatlakoztak, a másik államban teljesített befizetések után nem vehetnek igénybe adókedvezményt. Ennek ellenére e pénztárraktól származó bevétel Belgiumban adóköteles, ha az érintett személyek a bevétel megszerzésekor belgiumi lakóhellyel rendelkeznek.

Úgyszintén a munkavállalók szabad mozgásának és a letelepedés szabadságának akadályát képezi az a rendelkezés, amely előírja, hogy a kiegészítő nyugdíjpénztár részére teljesített munkáltatói és munkavállalói befizetésekből képződő tőkeösszeg vagy visszavásárlási érték átutalása adóköteles, amennyiben az egy külföldi nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történik. A rendelkezés hátrányos helyzetbe hozza azon munkavállalókat és önálló vállalkozókat, akik egy másik tagállamban kívánnak letelepedni és akik ez okból át akarják utalni a fenti tőkeösszeget vagy visszavásárlási értéket.

A tőke szabad mozgása

Végül, a szóban forgó rendelkezések az EK Szerződés 56. cikkével és EGT Megállapodás 40. cikkével ellentétesen akadályozzák a tőke szabad mozgását.

Ugyanis a biztosítási szerződések teljesítése során történő átutalások tőkemozgatásnak tekintendők, és a munkáltatói befizetések levonhatóságának, illetve a munkavállalói befizetések utáni adólevonásnak a Belgiumban letelepedett szervek részére teljesített befizetésekre történő korlátozása a tőke szabad mozgásának diszkriminatív korlátozását jelenti.

Hasonlóképpen ellentétes a tőke szabad mozgásával az a rendelkezés, amely előírja, hogy a kiegészítő nyugdíjpénztár részére teljesített munkáltatói és munkavállalói befizetésekből képződő tőkeösszeg vagy visszavásárlási érték átutalása adóköteles, amennyiben az egy külföldi nyugdíjalap vagy biztosító társaság részére történik, míg nem az, ha az egy Belgiumban letelepedett szervezet részére történik.

(¹) Az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

(²) A Tanács 1992. november 10-i 92/96/EGK irányelve a közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 79/267/EGK és a 90/619/EGK irányelv módosításáról (harmadik életbiztosítási irányelv), HL L 360., 1992.12.09., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset

(C-523/04. sz. ügy)

(2005/C 57/34)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Mikko Huttunen és Wouter Wils, 2004. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel az Amerikai Egyesült Államokkal szemben olyan nemzetközi kötelezettséget vállalt vagy a Holland Királyság és az Amerikai Egyesült Államok között a légitrágatásról szóló, 1957. április 3-i megállapodás felülvizsgálata ellenére azon kötelezettségvállalásait fenntartotta,

– amelyek az Amerikai Egyesült Államok által megjelölt légitársaságok közösségen belüli útvonalakat illető viteldíjaira vonatkoznak,

– amelyek holland területen felkínált és használt számítógépes helyfoglalási rendszerekre vonatkoznak, és

– amelyek az Amerikai Egyesült Államok részére azt a jogot biztosítják, hogy közlekedési jogokat visszavonjon, felfüggeszzen vagy korlátozzon, ha a Holland Királyság által megjelölt légitársaságokat nem a Holland Királyság vagy nem holland állampolgárok ellenőrzik,

a Holland Királyság nem teljesítette az EK-Szerződés 5. cikke (jelenleg EK 10. cikke), az EK-Szerződés 52. cikke (jelenleg, módosítást követően, EK 43. cikk) és a légi szolgáltatások vitel- és tarifadíjairól szóló, 1992. július 23-i 2409/92/EGK tanácsi rendelet (¹) és a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról szóló, az 1993. október 29-i 3089/93/EGK tanácsi rendelettel (²) módosított 1989. július 24-i 2299/89/EGK tanácsi rendelet (³) alapján fennálló kötelezettségeit;

2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A. Új megállapodás fennállása

– Az 1957. évi megállapodásban 1992-ben eszközölt módosítások megteremtették az Amerikai Egyesült Államok és a Holland Királyság közötti szorosabb együttműködés keretét, amely ez utóbbi számára jelentős, új nemzetközi kötelezettségekkel jár.

– Mint ahogyan az 1992. évi módosításokból kitűnik, az 1957. évi megállapodást teljes egészében felülvizsgálták. Az, hogy ennek megállapodásnak több rendelkezését 1992-ben formailag nem módosították vagy azokon csak jelentéktelen szerkesztési módosításokat eszközöltek, nem változtat azon a tényen, hogy az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeket a felülvizsgálat során megerősítették. Ilyen helyzetben a tagállamok nem csak nem vállalhatnak új kötelezettségeket, hanem nem is tarthatnak fenn olyan kötelezettségvállalásokat, amelyek sértik a közösségi jogot.

B. A Közösség kizárólagos külső hatáskörének megsértése az AETR ítélet értelmében

– Hollandia és az Amerikai Egyesült Államok 1991-ben az 1957. évi megállapodáshoz a CSR (számítógépes helyfoglalási rendszerek) elveiről szóló mellékletet csatolt, amelyhez a holland területen felkínált és használt CSR-rendszerek is tartoznak. Az 1957. évi megállapodás 1992. évi felülvizsgálata során Hollandia megtartotta ezt a mellékletet. Következésképpen a Holland Királyság megsértette a Közösség 2299/89 rendeletből eredő kizárólagos külső hatáskörét.